

तवचरितमुद्दिश्यास्माकंगुरुणाकृतानि ॥ प्रतिष्ठा आजीवितमिति छेदः ॥ काव्यनायकस्य तव जीवितं यावद्यच्छुभाशुभं कर्म तस्य सर्वस्यात्र प्रतिष्ठा निबन्धनं वर्तत इत्यर्थः ॥ २७ ॥
हेराजन्स्य सर्वस्य श्रवणाय श्रवणं कर्तुं यद्विबुद्धिः कृता ॥ तदा कर्मांतरे यागप्रयोगविरामसमये क्षणीभूतः सुखीभूतस्तच्छृणु ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति श्रीरामाभि० वा०
उ० चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ सीतापरिग्रहेच्छया दूतमुखेन कर्तव्यांशप्रतिपादनं ॥ राम इति ॥ १ ॥ तस्मिन्गीते तस्मिन्नेव प्रबंधे सीताप्र

कृतानि गुरुणास्माकमृषिणा चरितं तव ॥ प्रतिष्ठा जीवितं यावत्तावत्सर्वस्य वर्तते ॥ २७ ॥ यद्विबुद्धिः कृताराजं च्छ्रवणाय महारथ ॥ क
र्मांतरे क्षणीभूतस्तच्छृणुष्व सहानुजः ॥ २८ ॥ बाढमित्यब्रवीद्रामस्तौ चानुज्ञाप्य राघवौ ॥ प्रहृष्टौ जग्मतुः स्थानं यत्रास्ते मुनिपुंगवः
॥ २९ ॥ रामोऽपि मुनिभिः सार्धं पार्थिवैश्च महात्मभिः ॥ श्रुत्वा तद्गीतिमाधुर्यं कर्मशालामुपागमत् ॥ ३० ॥ श्रुश्रावतत्ताललयोपपन्नं स
र्गान्वितं सस्वरशब्दयुक्तं ॥ तंत्रीलयव्यंजनयोगयुक्तं कुशीलवाभ्यां परिगीयमानं ॥ ३१ ॥ इत्यार्षे श्री० उ० चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥
रामो बहून्यहान्येव तद्गीतं परमं श्रुत्वा ॥ श्रुश्राव मुनिभिः सार्धं पार्थिवैः सहवानरैः ॥ १ ॥ तस्मिन्गीते तु विज्ञाय सीतापुत्रौ कुशीलवौ ॥ त
स्याः परिषदो मध्ये रामो वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ दूतान् श्रुद्धसमाचाराणां हूयात्ममनीषया ॥ मद्वचो ब्रूत गच्छ ध्वमितो भगवतोऽतिके ॥ ३ ॥
यदि श्रुद्धसमाचाराय दिवा वीतकल्मषा ॥ करोत्विहात्मनः शुद्धिमनुमान्य महामुनिं ॥ ४ ॥ छंदमुनेश्च विज्ञाय सीतायाश्च मनोगतं ॥
प्रत्ययं दातु कामायास्ततः शंसत मे लघु ॥ ५ ॥

सवष्टत्तांतप्रतिपादककाव्यश्रवणेन कुशलवौ सीतापुत्राविति ज्ञात्वा ॥ ननु ततः पूर्वकस्य चिन्मुरवा
दित्यर्थः ॥ २ ॥ हे दूता इतो गच्छ ध्वं भगवतोऽतिके गत्वा चैतन्मद्वचो ब्रूत ॥ ३ ॥ किं तदित्यत्राह ॥ यदीति ॥ सीतेति शेषः ॥ शुद्धसमाचारा अनुत्पन्नदोषादिवेति ॥ तपोवनवासेन
विनष्टदोषावेत्यर्थः ॥ महामुनिमनुमान्य तदनुगतिं गृहीत्वेत्यर्थः ॥ ४ ॥ छंदमभिप्रायं प्रत्ययं दातु कामायाः मनोगतं प्रत्ययदानं यदि तदा तद्विज्ञाय ततः लघु शीघ्रं मेशंसत ॥ ५ ॥